

Tato práce je teoreticko-výzkumná a věnuje se tématu syndromu vyhoření a jeho možné prevenci v prostředí azylových domů. Je zaměřena na zaměstnance azylového domu, tzn. pracovníky v sociálních službách a sociální pracovníky, tedy na skupinu, která je syndromem vyhoření přímo ohrožena. Pro svoji práci jsem vybrala zaměstnance několika pražských azylových domů občanského sdružení Naděje, pobočky Praha. Práce je rozdělena do dvou částí – na část teoretickou a část empirickou, navzájem se však prolínají. V teoretické části práce je popsán syndrom vyhoření – jak je definován, jeho příčiny, příznaky a jednotlivé fáze. Důležitým bodem jsou metody prevence syndromu vyhoření, kam jsem zařadila duševní hygienu, supervizi i některé relaxační techniky a způsoby, jejichž aplikací je možno ovlivnit proces syndromu vyhoření. Součástí teoretické části práce je i popis prostředí azylového domu a doporučená preventivní opatření, která na základě aplikace v azylovém domě a studia literatury mohou doporučit k posílení profesních kompetencí zaměstnanců azylových domů v kontextu syndromu vyhoření. Výzkumná část zpracovává dotazník, který vyplnili zaměstnanci azylových domů. Popisována je metodika výzkumného šetření a dále jsou prezentovány výsledky pomocí tabulek a slovního vyjádření. Při sběru dat byla použita metoda kvantitativní obsahové analýzy s použitím dotazníku. V závěru této práce jsou vyhodnoceny předem stanovené cíle a výzkumné záměry.